

XIII LO Szczecin

Wojownicze Żółwie Ninja

Tomasz Nowak, Michał Staniewski, Justyna Jaworska

```
1 Utils
                                                              1
2 Podejścia
                                                              1
   Wzorki
                                                              1
                                                              \mathbf{3}
  Matma
                                                              3
5 Struktury danych
6 Grafy
                                                              5
   Geometria
                                                              8
   Tekstówki
9 Optymalizacje
                                                              8
10 Randomowe rzeczy
Utils (1)
Opis: Naglówki używane w każdym kodzie. Działa na każdy kontener i pary
U\dot{z}ycie: debug(a, b, c) << d << e; wypisze a, b, c: a; b; c;
<bits/stdc++.h>
                                                    1084fb, 39 lines
using namespace std;
using LL = long long;
#define FOR(i, 1, r) for(int i = (1); i \le (r); ++i)
\#define REP(i, n) FOR(i, 0, (n) - 1)
template<class T> int size(T &&x) {
 return int(x.size());
template<class A, class B> ostream& operator<<(ostream &out,
    const pair<A, B> &p) {
  return out << '(' << p.first << ", " << p.second << ')';
template<class T> auto operator<<(ostream &out, T &&x) ->
    decltype(x.begin(), out) {
  out << '{':
  for(auto it = x.begin(); it != x.end(); ++it)
   out << *it << (it == prev(x.end()) ? "" : ", ");
  return out << '}';
void dump() {}
template < class T, class... Args > void dump (T &&x, Args... args)
  cerr << x << "; ";
  dump(args...);
#ifdef DEBUG
  const int seed = 1;
  struct N1(~N1() {cerr << '\n';}};</pre>
# define debug(x...) cerr << (strcmp(#x, "") ? #x ": ":"),
    dump(x), N1(), cerr << ""</pre>
#else
  const int seed = chrono::system_clock::now().time_since_epoch
```

().count();

#endif

define debug(...) 0 && cerr

```
mt19937_64 rng(seed);
int rd(int 1, int r) {
    return uniform_int_distribution<int>(1, r)(rng);
}

// int main() {
    ios_base::sync_with_stdio(0);
    cin.tie(0);

// }

headers/bazshrc.sh

c() {
    clang++ -03 -std=c++11 -Wall -Wextra -Wshadow \
    -Wconversion -Wno-sign-conversion -Wfloat-equal \
    -D_GLIBCXX_DEBUB -fsanitize=address, undefined -ggdb3 \
    -DDEBUG $1.cpp -o $1
}

nc() {
    clang++ -03 -std=c++11 -static $1.cpp -o $1 #-m32
```

headers/vimrc

set nu rnu hls is nosol ts=4 sw=4 ch=2 sc filetype indent plugin on syntax on

headers/sprawdzaczka.sh

#!/bin/bash
for ((i=0; i<1000000; i++)); do
 ./gen < conf.txt > gen.txt
 ./main < gen.txt > main.txt
 ./brute < gen.txt > brute.txt

if diff -w main.txt brute.txt > /dev/null; then
 echo "OK \$i"
else
 echo "WA"
 exit 0
 fi
done

Podejścia (2)

- dynamik, zachłan
- sposób "liczba dobrych obiektów = liczba wszystkich obiektów - liczba złych obiektow"
- czy warunek konieczny = warunek wystarczający?
- odpowiednie przekształcenie równania
- zastanowić się nad łatwiejszym problemem, bez jakiegoś elementu z treści
- sprowadzić problem do innego, łatwiejszego/mniejszego problemu
- sprowadzić problem 2D do problemu 1D (szczególny przypadek: zamiatanie; częsty przypadek: niezależność wyniku dla współrzędnych X od współrzędnych Y)
- konstrukcja grafu

- określenie struktury grafu
- optymalizacja bruta do wzorcówki
- czy można poprawić (może zachłannie) rozwiązanie nieoptymalne?
- czy są ciekawe fakty w rozwiązaniach optymalnych? (może się do tego przydać brute)
- sprawdzić czy w zadaniu czegoś jest "mało" (np. czy wynik jest mały, albo jakaś zmienna, może się do tego przydać brute)
- odpowiednio "wzbogacić" jakiś algorytm
- cokolwiek poniżej 10⁹ operacji ma szanse wejść
- co można wykonać offline? Coś można posortować?
   Coś można shuffle'ować?
- narysować dużo swoich własnych przykładów i coś z nich wywnioskować

Wzorki (3)

3 lines

13 lines

3.1 Równości

$$ax^{2} + bx + c = 0 \Rightarrow x = \frac{-b \pm \sqrt{b^{2} - 4ac}}{2a}$$

Wierzchołek paraboli = $\left(-\frac{b}{2a}, -\frac{\Delta}{4a}\right)$.

$$ax + by = e$$

$$cx + dy = f \Rightarrow x = \frac{ed - bf}{ad - bc}$$

$$y = \frac{af - ec}{ad - bc}$$

3.2 Pitagoras

Trójki (a, b, c), takie że $a^2 + b^2 = c^2$:

$$a = k \cdot (m^2 - n^2), b = k \cdot (2mn), c = k \cdot (m^2 + n^2),$$

gdzie $m>n>0,\, k>0,\, m\bot n,$ oraz albo m albo n jest parzyste.

3.3 Generowanie względnie pierwszych par

Dwa drzewa, zaczynając od (2,1) (parzysta-nieparzysta) oraz (3,1) (nieparzysta-nieparzysta), rozgałęzienia są do (2m-n,m), (2m+n,m) oraz (m+2n,n).

3.4 Liczby pierwsze

p=962592769to liczba na NTT, czyli $2^{21}\mid p-1,$ which may be useful. Do hashowania: 970592641 (31-bit), 31443539979727 (45-bit), 3006703054056749 (52-bit).

Jest 78498 pierwszych ≤ 1000000 .

Generatorów jest $\phi(\phi(p^a))$, czyli dla p>2 zawsze istnieje.

3.5 Dzielniki

 $\sum_{d|n} d = O(n \log \log n).$

Liczba dzielników n jest co najwyżej 100 dla n < 5e4, 500 dla n < 1e7, 2000 dla n < 1e10, 200 000 dla n < 1e19.

3.5.1 Lemat Burnside'a

Liczba takich samych obiektów z dokładnością do symetrii wynosi Given a group G of symmetries and a set X, the number of elements of X up to symmetry equals

$$\frac{1}{|G|} \sum_{g \in G} |X^g|,$$

Gdzie G to zbiór symetrii (ruchów) oraz X^g to punkty (obiekty) stałe symetrii g.

3.6 Silnia

						9		
$\overline{n!}$	1 2 6	24 1	20 72	0 5040	40320	362880	3628800	-
n	11	12	13	14	1:	5 16	17	
$\overline{n!}$	4.0e7	4.8e	8 6.2€	9 8.7e	10 1.3€	e12 2.1e1	3.6e14	
n	20	25	30	40	50 1	00 150	0 171	
n!	2e18	2e25	3e32	8e47 3	Be64 9e	157 6e20	$62 > DBL_1$	MAX

3.6.1 Symbol Newtona

$$\binom{n}{k} = \binom{n-1}{k-1} + \binom{n-1}{k} = \binom{n-1}{k-1} + \binom{n-2}{k-1} + \dots + \binom{k-1}{k-1}$$
$$(x+y)^n = \sum_{k=1}^n x^k y^{n-k}$$

3.7 Wzorki na pewne ciągi

3.7.1 Nieporządek

Liczba takich permutacji, że $p_i \neq i$ (żadna liczba nie wraca na tą samą pozycję).

$$D(n) = (n-1)(D(n-1) + D(n-2)) = nD(n-1) + (-1)^n = \left\lfloor \frac{n!}{e} \right\rfloor$$

3.7.2 Liczba podziałów

Liczba sposobów zapisania n jako sumę posortowanych liczb dodatnich.

$$p(0) = 1, \ p(n) = \sum_{k \in \mathbb{Z} \setminus \{0\}} (-1)^{k+1} p(n - k(3k - 1)/2)$$

$$p(n) \sim 0.145/n \cdot \exp(2.56\sqrt{n})$$

3.7.3 Liczby Eulera pierwszego rzędu

Liczba permutacji $\pi \in S_n$ gdzie k elementów jest większych niż poprzedni: k razy $\pi(j) > \pi(j+1), k+1$ razy $\pi(j) \geq j$, k razy $\pi(j) > j$.

$$E(n,k) = (n-k)E(n-1,k-1) + (k+1)E(n-1,k)$$

$$E(n,0) = E(n, n-1) = 1$$

$$E(n,k) = \sum_{j=0}^{k} (-1)^{j} \binom{n+1}{j} (k+1-j)^{n}$$

3.7.4 Stirling pierwszego rzędu

Liczba permutacji długości $\boldsymbol{n}$ mające $\boldsymbol{k}$ cykli.

$$c(n,k) = c(n-1,k-1) + (n-1)c(n-1,k), \ c(0,0) = 1$$

$$\sum_{k=0}^{n} c(n,k)x^{k} = x(x+1)\dots(x+n-1)$$

$$c(8,k) = 8, 0, 5040, 13068, 13132, 6769, 1960, 322, 28, 1$$

$$c(n,2) = 0, 0, 1, 3, 11, 50, 274, 1764, 13068, 109584, \dots$$

3.7.5 Stirling drugiego rzędu

Liczba permutacji długości n mające k spójnych.

$$S(n,k) = S(n-1,k-1) + kS(n-1,k)$$

$$S(n,1) = S(n,n) = 1$$

$$S(n,k) = \frac{1}{k!} \sum_{i=0}^{k} (-1)^{k-j} \binom{k}{j} j^{n}$$

3.7.6 Liczby Catalana

$$C_n = \frac{1}{n+1} {2n \choose n} = {2n \choose n} - {2n \choose n+1} = \frac{(2n)!}{(n+1)!n!}$$

$$C_0 = 1, \ C_{n+1} = \frac{2(2n+1)}{n+2} C_n, \ C_{n+1} = \sum_{n=1}^{\infty} C_n C_{n-n}$$

 $C_n = 1, 1, 2, 5, 14, 42, 132, 429, 1430, 4862, 16796, 58786, \dots$

- ścieżki na planszy $n \times n$.
- nawiasowania po n ().
- liczba drzew binarnych z n+1 liściami (0 lub 2 syny).
- $\bullet$ skierowanych drzew z n+1 wierzchołkami.
- triangulacje n + 2-kąta.
- $\bullet$ permutacji [n] bez 3-wyrazowego rosnącego podciągu?

3.7.7 Formula Cayley'a

Liczba różnych drzew (z dokładnością do numerowania wierzchołków) wynosi n^{n-2} . Liczba sposobów by zespójnić k spójnych o rozmiarach $s_1, s_2, \ldots, s_k$ wynosi $s_1 \cdot s_2 \cdot \cdots \cdot s_k \cdot n^{k-2}$.

3.8 Funkcje multiplikatywne

- id(n) = n, $1 * \varphi = id$
- 1(n) = 1
- $\tau(n) = \text{liczba dzielników dodatnich}, 1 * 1 = \tau$
- $\sigma(n) = \text{suma dzielników dodatnich}, id * \mathbb{1} = \sigma$
- $\varphi(n)=$ liczba liczb względnie pierwszych z n większych równych 1, $id*\mu=\varphi$
- $\mu(n) = 1$ dla n = 1, 0 gdy istnieje p, że $p^2|n$, oraz $(-1)^k$ jak n jest iloczynem k parami różnych liczb pierwszych
- $\epsilon(n) = 1$ dla n = 1 oraz 0 dla n > 1, $f * \epsilon = f$, $1 * \varphi = \epsilon$
- $(f * g)(n) = \sum_{d|n} f(d)g(\frac{n}{d})$

```
• f * q = q * f
```

•
$$f * (q * h) = (f * q) * h$$

$$\bullet \ f * (g+h) = f * g + f * h$$

• jak dwie z trzech funkcji f * g = h są multiplikatywne, to trzecia też

•
$$f * g = \epsilon \Rightarrow g(n) = -\frac{\sum_{d|n,d>1} f(d)g(\frac{n}{d})}{f(1)}$$

równoważne:

$$-g(n) = \sum_{d|n} f(d) - f(n) = \sum_{d|n} g(d) \mu(\frac{n}{d}) - \sum_{k=1}^{n} g(k) = \sum_{d=1}^{n} \lfloor \frac{n}{d} \rfloor f(d)$$
• $\varphi(p^k) = p^k - p^{k-1} = p^{k-1}(p-1)$

•
$$\varphi(n) = n \cdot (1 - \frac{1}{p_1}) \cdot (1 - \frac{1}{p_2}) \dots (1 - \frac{1}{p_k})$$

3.9 Zasada włączeń i wyłączeń

$$|\bigcup_{i=1}^{n} A_i| = \sum_{\emptyset \neq J \subseteq \{1,...,n\}} (-1)^{|J|+1} |\bigcap_{j \in J} A_j|$$

3.10 Fibonacci

$$F_n = \frac{\left(\frac{1+\sqrt{5}}{2}\right)^n - \left(\frac{1-\sqrt{5}}{2}\right)^n}{\sqrt{5}}$$

 $F_{n-1}F_{n+1} - F_n^2 = (-1)^n, F_{n+k} = F_k F_{n+1} + F_{k-1}F_n,$ $F_n|F_{nk}$, $NWD(F_m,F_n) = F_{NWD(m,n)}$

Matma (4)

extended-gcd

Opis: Dla danego (a, b) znajduje takie (gcd(a, b), x, y), że ax + by = gcd(a, b)Czas: $\mathcal{O}(\log(\max(a,b)))$

Uzycie: LL gcd, x, y; tie(gcd, x, y) = extended_gcd(a b); 7 lines

```
tuple<LL, LL, LL> extended gcd(LL a, LL b) {
 if(a == 0)
   return {b, 0, 1};
 LL x, y, gcd;
 tie(gcd, x, y) = extended_gcd(b % a, a);
 return {gcd, y - x * (b / a), x};
```

Opis: Chińskie Twierdzenie o Resztach

Czas: $\mathcal{O}(\log n)$ Pamięć : $\mathcal{O}(1)$

"../extended-gcd/main.cpp"

Użycie: crt(a, m, b, n) zwraca takie x, że x mod m = a i x mod m i n nie muszą być wzlędnie pierwsze, ale może nie być wtedy

269203, 9 lines

rozwiazania uwali się wtedy assercik, można zmienić na return -1

```
LL crt(LL a, LL m, LL b, LL n)
  if(n > m) swap(a, b), swap(m, n);
 LL d, x, y;
  tie(d, x, y) = extended_gcd(m, n);
```

```
assert((a - b) % d == 0);
 LL ret = (b - a) % n * x % n / d * m + a;
 return ret < 0 ? ret + m * n / d : ret;
berlekamp-massev
Opis: Berlekamp-Massey
Czas: \mathcal{O}\left(n^2 \log k\right) Pamięć : \mathcal{O}\left(n\right)
Użycie: Berlekamp_Massey(x) zgaduje rekurencję liniową ciagu x
get_kth(x, rec, k) zwraca k-ty ciągu x o rekurencji rec 725e04.70 lines
int mod = 1e9 + 696969;
LL fpow(LL a, LL n) {
 if(n == 0) return 1;
 if (n \% 2 == 1) return fpow (a, n - 1) * a % mod;
 LL r = fpow(a, n / 2);
 return r * r % mod;
vector<LL> Berlekamp Massey(vector<LL> x) {
 vector<LL> cur, ls;
 LL 1f = 0, 1d = 0;
 for(int i = 0; i < x.size(); i++) {</pre>
   for (int j = 0; j < cur.size(); j++)
     t = (t + x[i - 1 - j] * cur[j]) % mod;
   if ((t - x[i]) % mod == 0) continue;
   if(cur.empty()) {
      cur.resize(i + 1);
     ld = (t - x[i]) % mod;
      continue;
   LL k = (t - x[i]) * fpow(ld, mod - 2) % mod;
    vector<LL> c(i - lf - 1);
   c.emplace back(k);
   for (int j = 0; j < ls.size(); j++)
     c.emplace_back(- k * ls[j] % mod);
   if(c.size() < cur.size()) c.resize(cur.size());</pre>
    for(int j = 0; j < cur.size(); j++)
     c[j] = (c[j] + cur[j]) % mod;
   if(i - lf + (int)ls.size() >= (int)cur.size())
     ls = cur, lf = i, ld = (t - x[i]);
   cur = c;
 for(LL &val : cur) val = (val % mod + mod) % mod;
 return cur;
LL get_kth(vector<LL> x, vector<LL> rec, LL k) {
 int n = size(rec);
 auto combine = [&] (vector<LL> a, vector<LL> b) {
   vector<LL> ret(n * 2 + 1);
   REP(i, n + 1) REP(j, n + 1)
     ret[i + j] = (ret[i + j] + a[i] * b[j]) % mod;
    for (int i = 2 * n; i > n; i--) REP (j, n)
     ret[i - j - 1] = (ret[i - j - 1] + ret[i] * rec[j]) % mod
    ret.resize(n + 1);
   return ret;
```

```
vector<LL> r(n + 1), pw(n + 1);
 r[0] = 1, pw[1] = 1;
 for (++k; k; k /= 2) {
   if(k % 2) r = combine(r, pw);
    pw = combine(pw, pw);
  LL ret = 0;
  REP(i, n) ret = (ret + r[i + 1] * x[i]) % mod;
  return ret;
miller-rabin
Opis: Test pierwszości Millera-Rabina
Czas: \mathcal{O}(\log_n^2) Pamięć: \mathcal{O}(1)
Użycie: Miller_Rabin(n) zwraca czy n jest pierwsze
dziala dla long longów
                                                      9854f5, 39 lines
LL mul(LL a, LL b, LL mod) {
 return (a * b - (LL) ((long double) a * b / mod) * mod + mod)
      % mod;
LL fpow(LL a, LL n, LL mod)
 if(n == 0) return 1;
 if (n \% 2 == 1) return mul(fpow(a, n - 1, mod), a, mod);
 LL ret = fpow(a, n / 2, mod);
 return mul(ret, ret, mod);
bool Miller Rabin(LL n)
 if(n < 2) return false;
 int r = 0;
 LL d = n - 1;
 while(d % 2 == 0)
   d /= 2, r++;
  for(int a: {2, 3, 5, 7, 11, 13, 17, 19, 23, 29, 31}) {
   if(n == a) return true;
    LL x = fpow(a, d, n);
   if(x == 1 \mid \mid x == n - 1)
      continue;
    bool composite = true;
    REP(i, r - 1) {
     x = mul(x, x, n);
      if(x == n - 1)
        composite = false;
        break;
    if (composite) return false;
 return true;
```

Struktury danych (5)

find-union

Opis: Find and union z mniejszy do wiekszego

Czas: $\mathcal{O}(\alpha(n))$ oraz $\mathcal{O}(n)$ pamięciowo

c3dcbd, 19 lines

```
struct FindUnion {
```

```
vector<int> rep;
  int size(int x) { return -rep[find(x)]; }
  int find(int x) {
   return rep[x] < 0 ? x : rep[x] = find(rep[x]);
  bool same_set(int a, int b) { return find(a) == find(b); }
  bool join(int a, int b) {
   a = find(a), b = find(b);
   if(a == b)
     return false;
   if(-rep[a] < -rep[b])</pre>
    swap(a, b);
   rep[a] += rep[b];
    rep[b] = a;
    return true;
  FindUnion(int n) : rep(n, -1) {}
lazy-segment-tree
Opis: Drzewo przedzial-przedzial
Czas: \mathcal{O}(\log n) Pamięć: \mathcal{O}(n)
Użycie: add(l, r, val) dodaje na przedziale
quert(1, r) bierze maxa z przedzialu
Zmieniając z maxa na co innego trzeba edytować
funkcje add_val i f
                                                      a98ace, 59 lines
struct Node {
 int val, lazy;
 int size = 1:
};
struct Tree 4
  vector<Node> nodes;
  int size = 1:
  void add val(int v, int val) {
   nodes[v].val += val;
   nodes[v].lazv += val;
  int f(int a, int b) { return max(a, b); }
  Tree(int n) {
   while(size < n) size *= 2;
   nodes.resize(size * 2);
   for (int i = size - 1; i >= 1; i--)
     nodes[i].size = nodes[i * 2].size * 2;
  void propagate(int v) {
   REP(i, 2)
      add_val(v * 2 + i, nodes[v].lazy);
   nodes[v].lazy = 0;
  int query(int 1, int r, int v = 1) {
   if(1 == 0 \&\& r == nodes[v].size - 1)
     return nodes[v].val;
   propagate(v);
   int m = nodes[v].size / 2;
   if(r < m)
     return query(1, r, v * 2);
   else if (m \le 1)
     return query (1 - m, r - m, v * 2 + 1);
      return f (query(1, m - 1, v * 2), query(0, r - m, v * 2 +
           1));
```

```
void add(int 1, int r, int val, int v = 1) {
    if(1 == 0 \&\& r == nodes[v].size - 1) {
      add val(v, val);
      return;
    propagate(v);
    int m = nodes[v].size / 2;
    if(r < m)
      add(1, r, val, v * 2);
    else if (m \le 1)
     add(1 - m, r - m, val, v * 2 + 1);
      add(1, m - 1, val, v * 2), add(0, r - m, val, v * 2 + 1);
    nodes[v].val = f(nodes[v * 2].val, nodes[v * 2 + 1].val);
};
segment-tree
Opis: Drzewo punkt-przedzial
Czas: \mathcal{O}(\log n) Pamięć : \mathcal{O}(n)
Użvcie:
                  Tree(n, val = 0) tworzy drzewo o n liściach, o
wartościach val
update(pos, val) zmienia element pos na val
query(1, r) zwraca f na przedziale
edytujesz funkcję f, można T ustawić na long longa albo pare 921956.30 lines
struct Tree {
 using T = int;
 T f(T a, T b) { return a + b; }
  vector<T> nodes:
  int size = 1;
  Tree (int n, T val = 0) {
    while(size < n) size *= 2:
    nodes.resize(size * 2, val);
  void update(int pos, T val) {
    nodes[pos += size] = val;
    while (pos \neq 2)
      nodes[pos] = f(nodes[pos * 2], nodes[pos * 2 + 1]);
  T query(int 1, int r) {
    1 += size, r += size;
    T ret = (1 != r ? f(nodes[1], nodes[r]) : nodes[1]);
    while (1 + 1 < r) {
      if(1 % 2 == 0)
       ret = f(ret, nodes[1 + 1]);
      if(r % 2 == 1)
       ret = f(ret, nodes[r - 1]);
      1 /= 2, r /= 2;
    return ret;
};
fenwick-tree
Opis: Drzewo potegowe
Czas: \mathcal{O}(\log n)
Użvcie: wszystko indexowane od 0
update(pos, val) dodaje val do elementu pos
query(pos) zwraca sumę pierwszych pos elementów
lower_bound(val) zwraca pos, że suma [0, pos] <= val<sub>78c5fe, 26 lines</sub>
struct Fenwick {
  vector<LL> s;
```

```
Fenwick(int n) : s(n) {}
 void update(int pos, LL val) {
   for(; pos < size(s); pos |= pos + 1)</pre>
      s[pos] += val;
 LL query(int pos) {
   LL ret = 0:
   for(; pos > 0; pos &= pos - 1)
     ret += s[pos - 1];
   return ret;
 int lower bound(LL val) {
   if(val <= 0) return -1;
   int pos = 0;
   for (int pw = 1 << 25; pw; pw /= 2) {
     if(pos + pw \le size(s) \&\& s[pos + pw - 1] \le sum)
       pos += pw, sum -= s[pos - 1];
   return pos;
};
```

ordered-set Opis: Ordered Set

```
Użycie: insert(x) dodaje element x (nie ma emplace)
```

```
find_by_order(i) zwraca iterator do i-tego elementu
order_of_key(x) zwraca, ile jest mniejszych elementów,
x nie musi być w secie
Jeśli chcemy multiseta, to używamy par {val, id}.
Nie dziala z -D_GLIBCXX_DEBUG
<a href="mailto:ext/pb_ds/assoc_container.hpp">ext/pb_ds/tree_policy.hpp</a>
Oa779f, 9 lines
using namespace __gnu_pbds;

template<class T> using ordered_set = tree
T,
null_type,
less<T>,
rb_tree_tag,
tree_order_statistics_node_update
```

lichao-tree

Opis: Dla funkcji, których pary przecinaja sie co najwyżej raz, oblicza maximum w punkcie x. Podany kod jest dla funkcji liniowych a7f64a, 50 lines

```
struct Function {
  int a, b;
  L operator()(int x) {
    return x * L(a) + b;
  }
  Function(int p = 0, int q = inf) : a(p), b(q) {}
};
ostream& operator<<(ostream &os, Function f) {
  return os << make_pair(f.a, f.b);
}

struct LiChaoTree {
  int size = 1;
  vector<Function> tree;

LiChaoTree(int n) {
    while(size < n)
        size *= 2;
        tree.resize(size << 1);
}</pre>
```

```
L get min(int x) {
    int v = x + size;
   L ans = inf;
    while(v) {
     ans = min(ans, tree[v](x));
     v >>= 1;
    return ans;
  void add_func(Function new_func, int v, int l, int r) {
    int m = (1 + r) / 2;
    bool domin_1 = tree[v](1) > new_func(1),
       domin m = tree[v](m) > new func(m);
    if (domin m)
     swap(tree[v], new_func);
    if(1 == r)
     return:
    else if(domin l == domin m)
     add_func(new_func, v << 1 | 1, m + 1, r);
      add func(new func, v \ll 1, 1, m);
  void add func(Function new func) {
    add_func(new_func, 1, 0, size - 1);
};
Grafy (6)
hld
Opis: Heavy-Light Decomposition
Czas: \mathcal{O}(\log n)
Użycie: kontruktor - HLD(n, graph)
lca(v, u) zwraca lca
get_vertex(v) zwraca pozycję odpowiadającą wierzcholkowi
get_path(v, u) zwraca przedziały do obsługiwania drzewem
przedzialowym
get_path(v, u) jeśli robisz operacje na wierzcholkach
get_path(v, u, false) jeśli na krawędziach
qet_subtree(v) zwraca przedział odpowiadający podrzewu v Oerodc, 66 lines
struct HLD {
  vector<vector<int>> graph;
  vector<int> size, pre, pos, nxt, par;
  int t = 0;
  void init(int v, int p = -1) {
   par[v] = p;
    size[v] = 1;
    for(int &u : graph[v]) if(u != par[v]) {
     init(u, v);
     size[v] += size[u];
     if(size[u] > size[graph[v][0]])
        swap(u, graph[v][0]);
  void set_paths(int v) {
    pre[v] = t++;
    for(int &u : graph[v]) if(u != par[v]) {
     nxt[u] = (u == graph[v][0] ? nxt[v] : u);
     set_paths(u);
```

pos[v] = t;

```
HLD(int n, vector<vector<int>> graph, int root = 0)
   : graph(graph), size(n), pre(n), pos(n), nxt(n), par(n) {
   init(root);
    set paths(root);
 int lca(int v, int u) {
   while(nxt[v] != nxt[u]) {
      if(pre[v] < pre[u])</pre>
       swap(v, u);
     v = par[nxt[v]];
    return (pre[v] < pre[u] ? v : u);</pre>
 vector<pair<int, int>> path up(int v, int u) {
   vector<pair<int, int>> ret;
    while(nxt[v] != nxt[u]) {
     ret.emplace_back(pre[nxt[v]], pre[v]);
     v = par[nxt[v]];
   if(pre[u] != pre[v]) ret.emplace_back(pre[u] + 1, pre[v]);
    return ret;
 int get_vertex(int v) { return pre[v]; }
 vector<pair<int, int>> get_path(int v, int u, bool add_lca =
      true) {
    int w = lca(v, u);
   auto ret = path_up(v, w);
   auto path_u = path_up(u, w);
   if(add_lca) ret.emplace_back(pre[w], pre[w]);
    while(!path_u.empty()) {
     ret.emplace_back(path_u.back());
     path_u.pop_back();
    return ret;
 pair<int, int> get_subtree(int v) { return {pre[v], pos[v] -
      1 } ; }
Opis: Silnie Spójnie Skladowe
Czas: \mathcal{O}(\log n)
Użycie: kontruktor - SCC (graph)
group[v] to numer silnie spójnej wierzcholka v
get_compressed() zwraca graf siline spójnych
get compressed(false) nie usuwa multikrawedzi
                                                     112027, 61 lines
struct SCC {
 int n;
 vector<vector<int>> graph;
 int group_cnt = 0;
 vector<int> group;
 vector<vector<int>> rev_graph;
 vector<int> order;
 void order_dfs(int v) {
   group[v] = 1;
    for(int u : rev_graph[v])
     if(group[u] == 0)
        order_dfs(u);
    order.emplace_back(v);
```

```
void group_dfs(int v, int color) {
    group[v] = color;
    for(int u : graph[v])
      if(group[u] == -1)
        group_dfs(u, color);
  SCC(vector<vector<int>> &graph) : graph(graph) {
    n = size(graph);
    rev_graph.resize(n);
    REP(v, n)
      for(int u : graph[v])
        rev graph[u].emplace back(v);
    group.resize(n);
    REP(v, n)
      if(group[v] == 0)
        order dfs(v):
    reverse(order.begin(), order.end());
    debug(order);
    group.assign(n, -1);
    for(int v : order)
      if(group[v] == -1)
        group_dfs(v, group_cnt++);
  vector<vector<int>> get_compressed(bool delete_same = true) {
    vector<vector<int>> ans(group cnt);
    REP(v, n)
      for(int u : graph[v])
        if(group[v] != group[u])
          ans[group[v]].emplace_back(group[u]);
    if(not delete_same)
      return ans:
    REP(v, group_cnt) {
      sort(ans[v].begin(), ans[v].end());
      ans[v].erase(unique(ans[v].begin(), ans[v].end()), ans[v
           ].end());
    return ans;
};
eulerian-path
Opis: Ścieżka eulera
Czas: \mathcal{O}\left(n\right)
Użvcie:
                   krawędzie to pary (to, id) gdzie id dla grafu
nieskierowanego jest
takie samo dla (u, v) i (v, u)
konstruktor - EulerianPath (m, graph)
graf musi być spójny
get path() zwraca ścieżke eulera
get_cycle() zwraca cykl eulera
jeśli nie ma, obie funkcję zwrócą pusty vector
                                                      d79aa1, 40 lines
struct EulerianPath {
  vector<vector<pair<int, int>>> graph;
  vector<bool> used;
  vector<int> in, out;
  vector<int> path, cycle
  void init(int v = 0) {
    in[v]++;
    while(!graph[v].empty()) {
      auto edge = graph[v].back();
```

5

```
graph[v].pop_back();
     int u = edge.first;
      int id = edge.second;
     if(used[id]) continue;
     used[id] = true;
     out[v]++;
     init(u);
   path.emplace_back(v);
  EulerianPath(int m, vector<vector<pair<int, int>>> &graph) :
      graph (graph) {
    int n = size(graph);
   used.resize(m);
   in.resize(n);
   out.resize(n);
    init();
    in[0]--:
    debug(path, in, out);
    cvcle = path:
   REP(i, n) if(in[i] != out[i]) cycle.clear();
   if (path.size() != 0) in[path.back()]++, out[path[0]]++;
   REP(i, n) if(in[i] != out[i]) path.clear();
    reverse(path.begin(), path.end());
  vector<int> get_path() { return path; }
 vector<int> get_cycle() { return cycle; }
jump-ptr
Opis: Jump Pointery
Czas: \mathcal{O}(\log n)
Użycie: konstruktor - JumpPtr(graph)
można ustawić roota
jump_up(v, k) zwraca wierzcholek o k wyższy niż v
jeśli nie istnieje, zwraca -1
lca(a, b) zwraca lca wierzcholków
                                                     8eaa8b, 49 lines
struct JumpPtr {
  int LOG = 20:
  vector<vector<int>> graph, jump;
  vector<int> par, dep;
  void par_dfs(int v) {
    for(int u : graph[v]) {
     if(u != par[v]) {
       par[u] = v;
       dep[u] = dep[v] + 1;
        dfs(u);
  JumpPtr(vector<vector<int>> &graph, int root = 0) : graph(
      graph) {
    int n = size(graph);
   par.resize(n, -1);
   dep.resize(n);
   par_dfs(root);
    jump.resize(LOG, vector<int>(n));
    jump[0] = par;
    FOR(i, 1, LOG - 1) REP(j, n)
      jump[i][j] = jump[i - 1][j] == -1 ? -1 : jump[i - 1][jump
           [i - 1][j]];
```

```
int jump_up(int v, int k) {
   for (int i = LOG - 1; i >= 0; i--)
     if(k & (1 << i))
        v = jump[i][v];
    return v;
 int lca(int a, int b) {
   if(dep[a] < dep[b]) swap(a, b);</pre>
    int delta = dep[a] - dep[b];
    a = jump_up(a, delta);
   if(a == b) return a;
    for (int i = LOG - 1; i >= 0; i--) {
     if(jump[i][a] != jump[i][b]) {
       a = jump[i][a];
        b = jump[i][b];
    return par[a];
};
flow
Opis: Dinic bez skalowania
Czas: \mathcal{O}(V^2E)
Użycie: Dinić flow(2); flow.add_edge(0, 1, 5); cout << flow(0,
1); // 5
funkcja get_flowing() zwraca dla każdej oryginalnej krawędzi,
ile przez nią leci
                                                     fed904, 78 lines
struct Dinic {
 using T = int;
 struct Edge {
   int v, u;
   T flow, cap;
 };
 int n;
 vector<vector<int>> graph;
 vector<Edge> edges;
 Dinic(int N) : n(N), graph(n) {}
 void add_edge(int v, int u, T cap) {
   debug() << "adding edge " << make_pair(v, u) << " with cap</pre>
         " << cap;
   int e = size(edges);
   graph[v].emplace_back(e);
   graph[u].emplace_back(e + 1);
   edges.emplace_back(Edge{v, u, 0, cap});
    edges.emplace_back(Edge{u, v, 0, 0});
 vector<int> dist;
 bool bfs(int source, int sink) {
    dist.assign(n, 0);
    dist[source] = 1;
    deque<int> que = {source};
    while(size(que) and dist[sink] == 0) {
     int v = que.front();
      que.pop_front();
      for(int e : graph[v])
        if (edges[e].flow != edges[e].cap and dist[edges[e].u]
          dist[edges[e].u] = dist[v] + 1;
          que.emplace_back(edges[e].u);
```

```
return dist[sink] != 0;
  vector<int> ended at;
  T dfs(int v, int sink, T flow = numeric_limits<T>::max()) {
    if(flow == 0 \text{ or } v == sink)
      return flow;
    for(; ended_at[v] != size(graph[v]); ++ended_at[v]) {
      Edge &e = edges[graph[v][ended_at[v]]];
      if(dist[v] + 1 == dist[e.u])
        if(T pushed = dfs(e.u, sink, min(flow, e.cap - e.flow))
            ) {
          e.flow += pushed;
          edges[graph[v][ended_at[v]] ^ 1].flow -= pushed;
          return pushed;
    return 0;
  T operator()(int source, int sink) {
    T answer = 0:
    while(true) {
      if(not bfs(source, sink))
        break:
      ended at.assign(n, 0);
      while(T pushed = dfs(source, sink))
        answer += pushed;
    return answer;
  map<pair<int, int>, T> get_flowing() {
    map<pair<int, int>, T> ret;
    REP(v, n)
      for(int i : graph[v]) {
       if(i % 2) // considering only original edges
          continue;
        Edge &e = edges[i];
        ret[make_pair(v, e.u)] = e.flow;
    return ret;
};
_{
m mcmf}
Opis: Min-cost max-flow z SPFA
Czas: kto wie
Użvcie:
               MCMF flow(2); flow.add_edge(0, 1, 5, 3); cout <<
flow(0, 1); // 15
można przepisać funkcję get_flowing() z Dinic'a
                                                     2dd8eb, 79 lines
struct MCMF {
  struct Edge {
    int v, u, flow, cap;
    LL cost:
    friend ostream& operator << (ostream &os, Edge &e) {
      return os << vector<LL>{e.v, e.u, e.flow, e.cap, e.cost};
  };
  const LL inf_LL = 0x3f3f3f3f3f3f3f3f3f3f;
  const int inf int = 0x3f3f3f3f3f;
  vector<vector<int>> graph;
  vector<Edge> edges;
  MCMF(int N) : n(N), graph(n) {}
```

matching floyd-warshall 2sat point

```
void add_edge(int v, int u, int cap, LL cost) {
    int e = size(edges);
    graph[v].emplace_back(e);
   graph[u].emplace_back(e + 1);
   edges.emplace_back(Edge{v, u, 0, cap, cost});
   edges.emplace_back(Edge{u, v, 0, 0, -cost});
  pair<int, LL> augment(int source, int sink) {
   vector<LL> dist(n, inf LL);
    vector<int> from(n, -1);
   dist[source] = 0;
    deque<int> que = {source};
    vector<bool> inside(n);
    inside[source] = true;
    while(size(que)) {
     int v = que.front();
     inside[v] = false;
     que.pop_front();
      for(int i : graph[v]) {
       Edge &e = edges[i];
       if(e.flow != e.cap and dist[e.u] > dist[v] + e.cost) {
         dist[e.u] = dist[v] + e.cost;
         from[e.u] = i;
         if(not inside[e.u]) {
           inside[e.u] = true;
            que.emplace back(e.u);
    if(from[sink] == -1)
     return {0, 0};
    int flow = inf_int, e = from[sink];
    while (e != -1) {
     flow = min(flow, edges[e].cap - edges[e].flow);
     e = from[edges[e].v];
    e = from[sink];
    while (e !=-1) {
     edges[e].flow += flow;
     edges[e ^ 1].flow -= flow;
     e = from[edges[e].v];
    return {flow, flow * dist[sink]};
  pair<int, LL> operator()(int source, int sink) {
   int flow = 0;
   LL cost = 0;
   pair<int, LL> got;
     got = augment(source, sink);
     flow += got.first;
     cost += got.second;
    } while(got.first);
    return {flow, cost};
};
```

matching

Opis: Turbo Matching

Czas: Mniej więcej $\mathcal{O}(n \log n)$, najgorzej $\mathcal{O}(n^2)$

```
Użvcie:
               wierzcholki grafu nie muszą być ladnie podzielone
na dwia przedziały, musi być po prostu dwudzielny. Funkcja
match() dziala w o(n), nieważne jak male zmiany się wprowadzi
do aktualnego matchingu.
vector<vector<int>> graph;
vector<int> matched, visited;
int clear time = 0;
bool match DFS(int v) {
 visited[v] = clear time;
 for(int u : graph[v])
   if(matched[u] == -1) {
     matched[u] = v;
     matched[v] = u;
     return true;
 for(int u : graph[v])
   if (visited[matched[u]] != clear_time && match_DFS (matched[u])
      matched[u] = v;
     matched[v] = u;
     return true;
  return false;
int match() {
 int n = int(graph.size());
 matched.resize(n, -1);
 visited.resize(n);
 int delta = -1;
 while(delta != 0) {
   delta = 0;
    ++clear time;
    for (int v = 0; v < n; ++v)
      if(matched[v] == -1)
        delta += match DFS(v);
  int answer = 0;
  for (int v = 0; v < n; ++v)
   if(matched[v] != -1)
      ++answer;
 return answer / 2:
floyd-warshall
Opis: Floyd-Warshall
Czas: \mathcal{O}\left(n^3\right)
Użycie: FloydWarshall(graph) zwraca macież odleglości
graph to macierz sasiedztwa z wagami
                                                      745<u>7d0, 6 lines</u>
vector<vector<LL>> FloydWarshall(vector<vector<int>> graph) {
 int n = size(graph);
 vector<vector<LL>> dist(n, vector<LL>(n, 1e18));
 REP(k, n) REP(i, n) REP(j, n)
    dist[i][j] = min(dist[i][j], dist[i][k] + dist[k][j]);
```

Opis: Zwraca poprawne przyporządkowanie zmiennym logicznym dla prob-

Czas: $\mathcal{O}(n+m)$, gdzie n to ilość zmiennych, i m to ilość przyporzadkowań.

lemu 2-SAT, albo mówi, że takie nie istnieje

```
Użycie: TwoSat ts(ilość zmiennych);
oznacza negacje
ts.either(0, \sim3); // var 0 is true or var 3 is false
ts.set value(2); // var 2 is true
ts.at_most_one(\{0, \sim 1, 2\}); // co najwyżej jedna z var 0, \sim 1 i 2
ts.solve(); // rozwiązuje i zwraca true jeśli rozwiązanie
istnieje
ts.values[0..N-1] // to wartości rozwiązania
                                                     841cb2, 59 lines
struct TwoSat {
  int n:
  vector<vector<int>> gr;
  vector<int> values;
  TwoSat(int n = 0): n(n), gr(2*n) {}
  void either(int f, int j) {
    f = \max(2*f, -1-2*f);
    j = \max(2*j, -1-2*j);
    gr[f].emplace_back(j^1);
    gr[j].emplace_back(f^1);
  void set value(int x) { either(x, x); }
  int add_var() {
    gr.emplace_back();
    gr.emplace_back();
    return n++;
  void at most one(vector<int>& li) {
    if(size(li) <= 1) return;</pre>
    int cur = \simli[0];
    FOR(i, 2, size(li) - 1) {
     int next = add var();
      either(cur, ~li[i]);
      either(cur, next);
      either(~li[i], next);
      cur = ~next;
    either(cur, ~li[1]);
  vector<int> val, comp, z;
  int t = 0:
  int dfs(int i) {
    int low = val[i] = ++t, x;
    z.emplace_back(i);
    for(auto &e : gr[i]) if(!comp[e])
      low = min(low, val[e] ?: dfs(e));
    if(low == val[i]) do {
      x = z.back(); z.pop_back();
      comp[x] = low;
      if (values[x >> 1] == -1)
        values[x >> 1] = x & 1;
    } while (x != i);
    return val[i] = low:
  bool solve() {
    values.assign(n, -1);
    val.assign(2 * n, 0);
    comp = val:
    REP(i, 2 * n) if(!comp[i]) dfs(i);
    REP(i, n) if(comp[2 * i] == comp[2 * i + 1]) return 0;
    return 1;
```

Geometria (7)

```
point
```

```
Opis: Double może być LL, ale nie int. p.x oraz p.y nie można zmieniać (to
kopie). Nie tworzyć zmiennych o nazwie "x" lub "y".
Użycie: P p = \{5, 6\}; abs(p) = length; arg(p) = kat; polar(len,
angle); exp(angle)
using Double = long double;
using P = complex<Double>;
#define x real()
#define y imag()
constexpr Double eps = 1e-9;
bool equal (Double a, Double b) {
  return abs(a - b) <= eps;
int sign (Double a) {
  return equal(a, 0) ? 0 : a > 0 ? 1 : -1;
struct Sortx {
 bool operator()(const P &a, const P &b) const {
    return make_pair(a.x, a.y) < make_pair(b.x, b.y);</pre>
};
istream& operator>>(istream &is, P &p) {
 Double a, b;
  is >> a >> b;
  p = P(a, b);
  return is;
Double cross (P a, P b) {
  return a.x * b.y - a.y * b.x;
Double dot (P a, P b) {
  return a.x * b.x + a.y * b.y;
P rotate (P x, P center, Double radians) {
  return (x - center) * exp(P(0, radians)) + center;
intersect-lines
Opis: Przecięcie prostych lub odcinków
Użycie:
```

```
v = intersect(a, b, c, d, s) zwraca przecięcie (s ?
odcinków: prostych) ab oraz cd
if size(v) == 0: nie ma przecięć
if size(v) == 1: v[0] jest przecięciem
if size(v) == 2 and s: (v[0], v[1]) to odcinek, w którym są
wszystkie inf rozwiazań
if size(v) == 2 and s == false: v to niezdefiniowane punkty
(inf rozwiązań)
"../point/main.cpp"
bool on_segment(P a, P b, P p) {
  return equal(cross(a - p, b - p), 0) and dot(a - p, b - p) \le
       0;
vector<P> intersect(P a, P b, P c, P d, bool segments) {
 Double acd = cross(c - a, d - c), bcd = cross(c - b, d - c),
       cab = cross(a - c, b - a), dab = cross(a - d, b - a);
```

if((segments and sign(acd) * sign(bcd) < 0 and sign(cab) *

or (not segments and not equal(bcd, acd)))

return { (a * bcd - b * acd) / (bcd - acd) };

sign(dab) < 0)

// skip for not segments

if (not segments)

return {a, a};

```
intersect-lines hashing kmp pref manacher trie
  set<P, Sortx> s;
  if(on_segment(c, d, a)) s.emplace(a);
  if(on_segment(c, d, b)) s.emplace(b);
  if(on_segment(a, b, c)) s.emplace(c);
  if(on_segment(a, b, d)) s.emplace(d);
  return {s.begin(), s.end()};
Tekstówki (8)
hashing
Opis: Haszowanie
Czas: \mathcal{O}(1)
Użycie: get hash(l, r) zwraca hasza [l, r] włacznie
można zmienić modulo i baze
                                                     4767a1, 21 lines
struct Hashing
  vector<LL> ha, pw;
 LL \mod = 1000696969;
 int base:
  Hashing(string &str) {
   base = rd(30, 50);
    int len = size(str);
   ha.resize(len + 1);
    pw.resize(len + 1, 1);
    REP(i, len) {
     ha[i + 1] = (ha[i] * base + str[i] - 'a' + 1) % mod;
     pw[i + 1] = (pw[i] * base) % mod;
 }
  LL get_hash(int 1, int r) {
   return ((ha[r + 1] - ha[1] * pw[r - 1 + 1]) % mod + mod) %
};
kmp
Opis: KMP
Czas: \mathcal{O}(n)
Użvcie: KMP (str) zwraca tablice pi
                                                     65f132, 11 lines
vector<int> KMP(string &str) {
 int len = size(str);
 vector<int> ret(len);
  for(int i = 1; i < len; i++)
    int pos = ret[i - 1];
    while(pos && str[i] != str[pos]) pos = ret[pos - 1];
    ret[i] = pos + (str[i] == str[pos]);
 return ret;
pref
Opis: Algorytm pref
Czas: \mathcal{O}(n)
Użycie: pref(str) zwraca tablicę prefixo prefixową
```

[0, pref[i]) = [i, i + pref[i])

vector<int> pref(string &str) {

int len = size(str);

vector<int> ret(len);

ret[0] = len;

int i = 1, m = 0;

while(i < len) {

```
while (m + i < len \&\& str[m + i] == str[m]) m++;
  ret[i++] = m;
  m = (m != 0 ? m - 1 : 0);
  for(int j = 1; ret[j] < m; m--) ret[i++] = ret[j++];
return ret;
```

manacher

Czas: $\mathcal{O}(n)$

Opis: radius[p][i] = rad = największy promień palindromu parzystości p o środku i. L = i - rad + !p, R = i + rad to palindrom. Dla [abaababaab] daje [003000020], [0100141000].

```
be40a9, 18 lines
array<vector<int>, 2> manacher(vector<int> &in) {
  int n = size(in);
  array<vector<int>, 2> radius = {{vector<int>(n - 1), vector<</pre>
       int>(n) } };
  REP (parity, 2)
   int z = parity ^ 1, L = 0, R = 0;
    REP(i, n - z) {
     int &rad = radius[parity][i];
     if(i \le R - z)
       rad = min(R - i, radius[parity][L + (R - i - z)]);
      int l = i - rad + z, r = i + rad;
      while (0 \le 1 - 1 \&\& r + 1 \le n \&\& in[1 - 1] == in[r + 1])
       ++rad, ++r, --1;
      if(r > R)
        L = 1, R = r;
 return radius;
trie
Opis: Trie
Czas: \mathcal{O}(n \log \alpha)
Użycie: Trie trie; trie.add(str);
                                                       9aa8f1, 15 lines
struct Trie {
 vector<unordered_map<char, int>> child = {{}};
 int get_child(int v, char a) {
    if(child[v].find(a) == child[v].end()) {
      child[v][a] = size(child);
      child.emplace_back();
    return child[v][a];
 void add(string word) {
```

Optymalizacje (9)

 $v = get_child(v, c);$

int v = 0;

};

68517d, 13 lines

for (char c : word)

Randomowe rzeczy (10)